

Svajonų
ROMANAI

Tango

JANELLE DENISON
Šiņnakt kai kam pasiseks

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 sausis–vasaris

knygute.lt

Janelle Denison
(Džanelė Denison)

ŠIAŅAKT KAI KAM PASISEKS

Romanas

Versta iš Janelle Denison, No Strings..., 2013

© Janelle Denison, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Lina Kulikauskienė, vertimas iš anglų kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-835-5

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

- Ką tik įžengė Eidanas, bet tu nežiūrėk. - Ilgas, kupinas pagarbaus susižavėjimo atodūsis.

Chloja Rais šyptelėjo bendradarbei Holei, stovinčiai priešais eilėje prie rytinės kavos. Draugės žvilgsnis buvo svajingas, kupinas ilgesio, kaip ir daugumos moterų, kurios pamatydavo Eidaną Lendrį, o ypač tų, kurios drauge su juo dirbo įmonėje *Peris ir partneriai*. Gražus, gundantis, žavingas vyras – šias mirtinas savybes bemat pastebėdavo kiekviena sveikus instinktus turinti moteris.

Ir Chloja. Nes *tai* jai užginta, vienintelė prabanga, kurią gali sau leisti – žvilgsniai. Jie su Eidanu dirbo toje pačioje reklamos agentūroje reklamos vadybininkais, vienas iš jų pasirašytos darbo sutarties punktų griežtai skelbė: *Jo-kių romanų su bendradarbiais*. Moteris suprato, kad tokios taisyklės reikia, ypač jų darbe, kur svarbiausia – kūrybiškumas, polėkis ir susitelkimas. Romanai trukdo susikaupti, negana to, dažniausiai jie nutrūksta, tada dirbti kartu tampa sunku ir nemalonu ar net visai neįmanoma.

Chloja pripažino, kad tokia įmonės politika

yra ir palaima, ir prakeikimas. Palaima, nes sulaiko nuo tikros kvailystės – pasiduoti po-traukiui, įsižiebusiam tarp jos ir Eidano, išdarninti su juo visokias smagybes. Prakeikimas, nes neleidžia paragauti, ko gero, labiausiai svaiginančio sekso gyvenime. Leng-vutis flirtas – tai viskas, kas leidžiama, bet kartais tikrai knieti peržengti ribą, skiriančią darbą ir malonumus su Eidanu.

Eilė pajudėjo į priekį, ir Chloja nerūpestingai dirstelėjo per petį. Susidūrė su mėlynų akių žvilgsniu, lyg Eidanas būtų laukęs jos atsigręžiant. Jo lūpų kampučiai kilstelėjo, išvydus tingią vyro šypsena ją užplūdo tokia energija, kokios nesuteikdavo jokia kofeino dozė. Atsakydama ji žaismingai pamojavo ir nusisuko į Holę.

– Šįryt aš moku už kavą, – priėjusi prie baristės pasakė Chloja. Dienos pradžia žadėjo būti gera.

Holė užsisakė kvapiosios arbatos su pienu, o Chloja – liesos vanilinės latės sau ir kapučino su vienu pakučiu cukraus Eidanui. Dvejus metus drauge dirbusi *Peryje ir partneriuose* ji jau šiek tiek nutuokė apie šio vyro silpnybes. Žinojo, kokią jis mėgsta rytinę kavą, be to, bendradarbiai po darbo dažnai susitikdavo *Bosų*

bare pirmame dangoraižio, kuriame jie dirbo, aukšte, tad ji pastebėjo, kad mėgstamas Eidano alkoholinis gėrimas yra grynas škotiškas viskis *Glenlivet*.

Sumokėjusios Chloja su Hole pasiėmė gėrimus nuo prekystalio.

- Ačiū už arbatą, - padėkojo Holė. - Nesmaigu tavo palikti, bet iš pat ryto turiu pakloti ataskaitą Lelandui ant stalo. Žinai, kaip jis baubs, jeigu lygiai aštuntą valandą nelaikys jos putliomis savo rankelėmis.

Chloja šyptelėjo, išgirdusi, kaip taikliai Holė apibūdino savo profesinės veiklos stebėtoją.

- Keliauk. Pasikalbėsime vėliau.

Holė nuskubėjo prie liftų vestibulyje, o Chloja, nešina dviem puodeliais, patraukė prie Eidano. Šis vis dar stovėjo eilėje ir žvelgė į ją, smalsiai kilstelėjęs tamsius antakius. Dailus kaip modelis, lyg iš marmuro iškaltas veido bruožais ir jausminga burna. Trumpai kirpti juodi it degutas plaukai ir svaiginančios safyro mėlynumo akys - nuo šio velniško derinio jai užimdavo kvapą, ypač kai visas tas grožis būdavo nukreiptas tiesiai į ją kaip dabar.

Chlojos akimis, Eidanas - tobulas vyras, ir tai per menkai pasakyta. Aukštas, lieknas, sudė-

tas kaip graikų dievai, o brangų kostiumą dėvėjo nepriekaištingai lengvai ir rafinuotai. Kai nusirengdavo švarką, paprastai - baigiantis darbo dienai, Chloja vėl gaudavo paganyti akis, nes jo mėgstami balti šiugždantys marškiniai pabrėždavo plačius pečius ir leisdavo spėti, kad po jais slypi sportiškas, dailių formų kūnas. O kai Eidanas pasiraitodavo rankoves ir atidengdavo tas stiprias rankas... ak, ji nebuvo iš tų mergelių, kurios alpsta, bet vyro rankos, rodančios galią ir jėgą, siaubingai jaudino.

O Eidanas Lendris turėjo dideles, stiprias rankas ir ilgus, gražius, lanksčius pirštus. Tokius, kurie, kaip Chloja įsivaizdavo, moteriai suteiktų visapusišką palaimą. Deja, tuo įsitikinti ji niekada negalės. Teks pasitenkinti fantazijomis.

Chloja padavė Eidanui putų kalnu papuoštą aukštą popierinį pieniškos kavos puodelį.

- Šįryt aš pasirūpinau tavimi. Kapučinas su paketėliu cukraus.

- Ačiū. - Eidanas dėkingai šyptelėjo ir su Chloja patraukė link liftų. - Regis, lieku skolingas tau gėrimą.

Chloja erzindama dirstelėjo į jį.

- Žinok, man taip patinka.

Eidano akys linksmiai žybtelėjo.

- Kas? Kad aš tau skolingas?

Ji gurkštelėjo latės ir linktelėjo.

- Juk visada galima priminti skolą ir paprašyti paslaugos.

Vyras sukikeno, gilus, sodrus garsas pakuteno jos jusles tarytum intymi glamonė.

- Ak, tai tau patinka, kad aš įsiskolinęs?

- Taip, labai. - Chloja mėgavosi nerūpestingu flirtu. Tai suteikė energijos ir pakėlė nuotaiką.

- Juk žinai, kaip sakoma. Laikykit draugus arti savęs, o varžovus darbe - dar arčiau.

Eidas žaismingai šyptelėjo.

- Sakai, norėtum mane laikyti už trumpo pavardėlio?

- Kuo trumpesnis, tuo geriau. - Žinoma, jie juokavo, kaip ir visus šiuos dvejus metus. Bet Chlojos galvoje sukosi mintys apie Eidaną, nuogutėlį, tik su kniedėmis puoštu odiniu antkakliu, ir save, laikančią šį vyrą už tviskančios grandinės, kaip žaisliuką, paklūstantį visoms komandoms. Tikrai svaiginanti fantazija.

Jie priėjo prie liftų. Buvo jau beveik aštuonios, tad visi skubėjo į darbą. Dangoraižis Bostono biurų rajone turėjo keturiasdešimt du aukštus. Čia įkurta keli šimtai įmonių, kurių

darbuotojai rytais ir per pertraukas užplūsdavo liftus. Chloja su Eidanu pernelyg neskubėjo, tad gurkšnojo kavą ir lėtai stūmėsi į priekį.

- Ar pasirengusi šiandien pateikti pristatymą *Ekologiškam kačiukui*? - Eidasas priminė Chlojai pastarojo mėnesio darbą.

Prieš rytinius susitikimus su klientais Chloja šiek tiek jaudindavosi, ir šis rytas ne išimtis, juo labiau kad šįsyk ji eis viena - tai nutikdavo vis dažniau, nes Chloja įgijo savo klientų. Bet moteris neabejojo, kad sukūrė gerą reklamos kampaniją ir pateisins ar net pranoks kliento lūkesčius.

- Iki dviejų nakties rengiau pasiūlymą, ir jis man labai patinka, - prisipažino Chloja.

- Žinai, aš irgi dalyvausiu susitikime. - Eidasas gurkštelėjo kapučino ir šelmiškai šyptelėjo. - Žinoma, tik kaip moralinė parama.

- *Žinoma*, - juokaudama atsakė ji ir užvertė akis, nė akimirką nepatikėjusi žodžiais apie *moralinę paramą*. Ir jis tą žinojo.

Peryje ir partneriuose buvo priimta dalyvauti kitų darbuotojų pristatymuose - šitaip vieni iš kitų mokėsi ir turėjo galimybę sužinoti, kuo gyvena agentūra. Bet Eidasas, toks patyręs darbuotojas, greičiau jau norėjo išsiaiškinti, ką

veikia jo varžovė. Dėl šios priežasties Chloja eidavo į Eidano pristatymus.

Ir vis dėlto, nors kai kurie darbuotojai lipo vieni kitiems per galvas, Chloja su Eidanu iki šito niekada nenusileido. Bendrai dirbdami jie pradėjo gerbti vienas kitą ir vienas kito darbą – galbūt todėl, kad pradėjo darbą vienoje rinkodaros komandoje ir kartu kūrė įvairius projektus. Jie išmoko pasitikėti vienas kito mintimis ir darbais, bet dabar, kai kiekvienas turėjo savo klientų, tarp jų prasidėjo tam tikros varžytuvės.

Abu galvojo apie kitą karjeros laiptelį firmoje. Pasklido gandas, kad po kelių mėnesių Peris kažką paaukštins į vyriausiojo vadybininko pareigas, ir tas turės vadovauti savo suburtai komandai. Tai būtų didelis šuolis, Chloja svajojo apie tokį paaukštinimą. Ji sunkiai dirbo, kad taptų pripažinta lydere įmonėje, ir manė esanti verta paaukštinimo.

Bet kai ką reikia atlikti pirmiau. Ir jai, ir Eidanui gali pavesti didelę Šv. Rapolo kurorto, prabangaus viešbučio, reklamos kampaniją, skirtą meilės ieškantiems vienišiams – tai būtų multimilijoninio biudžeto kampanija su penkiaženkliais atlyginimais, šis darbas sutvirtintų jos padėtį ir firmoje, ir reklamos pasaulyje. Jei

Ekologiškam kačiukui sukurta Chlojos reklama šiandien sulauks dėmesio, ji greičiausiai gaus ir Šv. Rapolo kurorto projektą. O tai rimtas žingsnis į vyriausiosios vadybininkės vietą.

Laukdama lifto Chloja nusišypsojo sau – dingos vizijos jau sukosi galvoje. Kad ir kaip ji mėgo Eidaną – ir kaip žmogų, ir kaip bendradarbį – norėjosi laimėti, patirti sėkmę, pačiai, niekieno nepadedamai.

Rytinė minia pagaliau išretėjo, ir jie įlipo į liftą nesibijodami būti sutrinti. Juodu su Eidanu atsidūrė pačiame gale. Chloja stovėjo taip arti prie Eidano, kad jautė kūno šilumą. Viešpatie, jis visuomet taip skaniai kvepia – santalu ir gaiviomis citrinomis. Chloja nežinojo, kokie tai kvepalai, bet uodė juos lyg gundantį, moterišką jusles žadinantį afrodiziaką.

Liftas kelis syk sustojo išleisti žmonių ir galiausiai pakilo į trisdešimt antrą aukštą, durys atsivėrė tiesiai į *Perio ir partnerių* priimamąjį.

– Gero vėjo, Chloja, – šyptelėjo Eidanas.

Ji nusijuokė.

– Ką tu sakai.

Vos tik Eidanas dingo iš akių, Chlojos mintys vėl pradėjo suktis apie *Ekologiško kačiuko* pristatymą ir apie tai, kaip klientą palenkti savo

pusėn.

Eidas su keliais bendradarbiais sėdėjo konferencijų salės gale ir tylomis stebėjo, kaip Chloja savo puikiu darbu kerė firmos *Ekologiškas kačiukas* šulus. Šiai įmonei reikėjo, kad ją pastebėtų klientai, tad Chloja siūlė sukurti naują prekės ženklą ir patrauklų reklaminių šūkių. Ji kalbėjo tvirtai ir įdomiai, skaidrėse pateikė daugybę naujų reklamos idėjų, protingų pasiūlymų dėl rinkodaros ir žiniasklaidos strategijų *Ekologiško kačiuko* prekės ženklui išpopuliarinti ir naujiems pirkėjams pritraukti.

Įtaigus ir patrauklus Chlojos pristatymas tiesiog užbūrė klientus. Eidaną žavėjo pati moteris. Kaip visada pasitikinti savimi, valdinga ir santūri – šios savybės jam atrodė velniškai seksualios. Šiandien ji vilkėjo griežtu, bet moterišku mėlynu kostiumėliu – tokie paprastai dėvimi susitinkant su klientais. O kreminės spalvos šilko palaidinukė po švarkeliu ir kyšantis liemenėlės nėrinių kraštelis rodė ją turint ir minkštesnę, jausmingesnę pusę.

Eidano žvilgsnis nuslydo moters kūnu iki apvalų užpakaliuką dailiai apgulusio sijono, kuris baigėsi kiek žemiau kelių. Ten akis traukė fantastiškos ilgos, grakščios kojos – į jas gręžiojo-

si kone visi firmos vyrai. Gal dėl to kalti ir Chlojos mėgstami aukštakulniai – bateliai žadino vaikinams mintis apie seksą ir nuodėmę, apie seksą ir nuodėmę su ja, nenusiavusia tų batelių.

Taip, ir jis pats porą kart nusidėjo tokiomis fantazijomis, bet dabar tam netinkamas laikas ir vieta. Eidanas atsargiai pasimuistė kėdėje ir nužvelgė patrauklų moters veidą. Tankūs, tamsiai rudi plaukai surišti į elegantišką, įmantrią uodegą, o skaisčios riešutų atspalvio akys atrodė labiau žalios nei rudos. Veidas spinduliavo tokia pat užkrečiama energija, kaip balsas ir kūno kalba, tai suteikė jos pristatymui dar daugiau gyvumo. Stebint Chloją buvo aišku, kad ji dega aistra ir savo darbui, ir firmos *Ekologiškas kačiukas* reklamos kampanijai.

Chloja smarkiai traukė Eidaną, bet jos vidinis susitelkimas, valdingumas ir entuziazmas darbe jam priminė buvusią žmoną ir jos ambicijas, ilgainiui sugriovusias santuoką ir jo pasitikėjimą. Pegė šlavė viską, kas galėjo pastoti kelią į sėkmingą advokatės karjerą, atsisakė ir nplanuoto nėštumo, kurio, leido suprasti, niekada nenorėjo. Nėštumo, kurį nutraukė be kalbų ir nepasitarusi su vyru.

Tai, ką žmona padarė, siekdama profesinės sėkmės, giliai sužeidė Eidaną ir išskleidė jo iliuzijas apie meilę, įsipareigojimus, santuokos šventumą. Prieš trejus metus jie išsiskyrė, ir vyras prisiekė sau niekada nebeužmegsias rimtų santykių su karjeros moterimi. Ne, kai kitą sykį maus žiedą moteriai ant piršto, bus įsitikinęs, kad šeima jai tokia pat svarbi, kaip ir jam.

Eidasas matė, kad į karjerą Chloja žiūri panašiai kaip ir Pegė. Bet jo žmona buvo šalta ir racionali, o Chloja – visiška priešingybė. Chloja, žinoma, norėjo sėkmės, bet po dvejų bendro darbo metų Eidasas žinojo, kad ji šilta, nuoširdi, draugiška. O svarbiausia – gerbia bendradarbius ir turi gerą reputaciją reklamos pasaulyje; šios dvi savybės itin retos versle, kuriame kiekvienas pasiruošęs perkąsti kitam gerklę.

Ir, po galais, ta moteris velnioniškai jį traukė, nors buvo daugybė priežasčių, kodėl negalėjo jos geisti. Jei Eidasas neigtų, kad tokius jausmus kelia jos pasitikėjimas savimi ir įžūlumas, būtų melagis. Jam patiko kiek karingos moterys, žinančios, kas joms patinka, ir nebijančios miegamajame mesti iššūkį....